

ZLATÉ ÚDOLÍ,

—ROMAN—

Život v pustinách a stéplích amerických od George Ferryho.

Pokračování.

Vysoké rákosí klátilo se větrem tak prudce, že lovec jdoucí rákosím nemohl ani léti pozorovat.

Oba se zastavili. Nemohli pro nikou zrakem svým znenámit zelený, vlnitý rákosový závoj, kterýž je za kryval; ale věděli, že Fabian se skálo ly mnohem více vidí.

Neustyšněli v minutě Fabiana vystřítili, šeptal Rozan. „Bude to znamením, že nás Indiáni neviděli slezati. Pak se vrátíme každý z jedné strany na ty čtyři, šelmy zde pod kameny. Ty prolodně v řadě posledního já umakám pod kamenem ručnou, a ostatní dva snadno zmůžeme, poněvadž je smrt jejich druhů naplní lekutím, a budou od nás obklopeni se dvou stran.“

„Dobrá!“ odpovídal José.

Lovci naslechali — ručnice Fabiana nezahloukala.

Hrom počal znovu burácti, a blesky křižovaly se po obloze jako ohniví hadové.

Oba lovci trápili: nedočkavost, kterou předložila se v Rozana i starost o miláčka, o Fabiana, jež byl zůstal u samotě v nebezpečnosti.

Fabian sice osvědoval činně zmužilost a odhodlanost od té doby, kdy našel opět svého draha pěstonu; než, Rozan spatřoval v něm pořád ještě jen slabé dítě s kadeřavou hlavinkou, jež byl chránil po dvě léta od každého úrazu.

I trásl se při pomyslu, že by každou chvíli mohl zasehnout se skály úzkostlivý výkřik Fabianův, kterýž by jej volal na pomoc.

A vskutku rozléhaly se údolím podivné zvuky. Vichřice upěnila zaskučela.

„Tedy je čas,“ pravil Rozan, nebot dítě jest smotno.

„K čemu, José... tedy poslední a první.“

Jako dva bengálští tygrové vyřítli se oba z rákosí a skokem ocitli se v kameni. Každý stál u svého ne přítel, jež musil skoliti. V tom okamžiku zahučela rána ručnice Fabianovy.

Rozan se zachvěl, avšak neschl se již vrátit, musel se vrhnout na Indiana. Spoléhá při tom na sílu svých paží a v tu chvíli, kdy Indián byl příliš pozdě varován, chtěl vyklouznout z pod kamene, pěstí naň Rozan těžký balvín. Indián byl rozdrčen. Rozan skočil ihned ku druhému kameni.

José udeřil na nepřítel jiným způsobem. Pěstičkou ku kameni, třikrát pod něj mohl bodl, a pak přiskočil k Rozanovi. Dva Apachové byli zabiti, ale ostatní dva vyskočili nevědoce, majlí se pustit v zápas či dáti se na útěk.

„Zaslápní to hádké dítě, nežli zasych!“ křičel Rozan právě, když jeden z Indiánů vykřiknuv uskočiv nazpět a chopil se pušty v zápas či dáti se na útěk.

„Zaslápní to hádké dítě, nežli zasych!“ křičel Rozan právě, když jeden z Indiánů vykřiknuv uskočiv nazpět a chopil se pušty v zápas či dáti se na útěk.

„Zaslápní to hádké dítě, nežli zasych!“ křičel Rozan právě, když jeden z Indiánů vykřiknuv uskočiv nazpět a chopil se pušty v zápas či dáti se na útěk.

„Zaslápní to hádké dítě, nežli zasych!“ křičel Rozan právě, když jeden z Indiánů vykřiknuv uskočiv nazpět a chopil se pušty v zápas či dáti se na útěk.

„Zaslápní to hádké dítě, nežli zasych!“ křičel Rozan právě, když jeden z Indiánů vykřiknuv uskočiv nazpět a chopil se pušty v zápas či dáti se na útěk.

„Zaslápní to hádké dítě, nežli zasych!“ křičel Rozan právě, když jeden z Indiánů vykřiknuv uskočiv nazpět a chopil se pušty v zápas či dáti se na útěk.

„Zaslápní to hádké dítě, nežli zasych!“ křičel Rozan právě, když jeden z Indiánů vykřiknuv uskočiv nazpět a chopil se pušty v zápas či dáti se na útěk.

přísah, jak se má zachovati. Poněvadž věděl, že dosavadní způsob vzbudil již u lovců podezření, dal Indiánovi rozkaz, aby se stavěl, jakoby užívav největší opatrnosti, aby se dostati mohl do údolí. Dole měl se zastaviti až na takovém místě, kde by jej mohl výstřel třetího lovce s pyramidy jen tebdá zasáhnouti, když by střelec vystřelil přes ohradu hlavou alespoň rukou s karabinou.

Smišence jal se s nepokojnou myslí počítati mrtvé.

Mimo Baraju a tři Indiány, kteréž Rozan a José právě usmrtili, padlo již šest z jedenácti bojovníkův, kteří jej provázeli. Většinou měl být poslední obětí, kteráž mu zároveň měla pomoci k vítězství.

Smišence ovšem netušil, že jen jediný z obléžených zůstal ještě na skalní pyramidě.

Většinou slez skutečně bez pomoci do údolí, zastavil se na výkazném místě a nemálo se divil, že jest posud na živě, kdežto oba jeho soudrahové z ohynuli střelnými ranami dřívě, než dostali se do údolí.

Ačkoli husté mraky rozestřely tmou po skalách i po údolím, přece pozoroval bystré oko Indianovo dobře, že k němu nemají s pyramidou žádná hlašen smrtenosná ručnic, jako se bylo dělo oběma jeho předchůdčím.

Přítelna toho byla tato: Fabian, vrátiv se zatím na své předešlé stanovisko na druhém kraji skály, ne pozoroval, že jest Indián v údolí, kdežto Většinou přísuzoval nečinnost nepřítele nějaké lži, kteréž nemohl pochopiti. Ničméně očekával, že jej může každou chvíli zachvátni koule z neviditelné zbraň.

Rádý bojovník pouště prožil tedy dlouhou, strašlivou chvíli, kteréž použil k tomu, že vzpomněl ještě jednou se vídelou láskou na dvě milé duše, jež byl ve své chatřičce opustil, a svou mladou ženu a na dítě, které spatřilo teprve třetí byl den.

Mocná touha po životě zmocnila se ho znovu; i před šel, kterak by vyvázoucí mohl z nebezpečnosti.

— Dostal se šťastně na výkazné stanovisko, aniž jej zastihla nějaká nehoda; to mu dodávalo odvahy a vzbuzovalo v něm naději, že se mu podaří vyrvat poslední ručnici z nepřátelských rukou a že nebude musiti zaplatiti tuto odvážlivost životem. Ostatně byl život jeho již dán v obět; nemohl jej tedy při tomto podniku zastihnouti nic horšího.

Věděl dobře, že zraky obou lupéčnicků stihají každé jeho potnutí, každé jeho krok, a přemítaje, jak by měl vše vyvésti, dal rukou znamení oběma lupčičím, kteří byli skryti za koženou ohradou; potom jal se ležti na skalnou pyramidu tak opatrně a tiše, že ani nejménšího káňfuku svým krokem neodtlá a nesvalil, aby ho padající kámen neprozradil. Když došel tak vysoko, že hlava jeho přesahovala vrchol skály, naslechl chvíli, ale kolkolet bylo ticho. I dopověl ještě výše a odvažil se podívat přes velice kamen, jež byl obléženým hradbou. Díval se tam právě v tu chvíli, když Fabian spatřil, že José a Rozan zmizeli v jezeru rákosí.

Než Fabian Indiána tam ležoucího zpozoroval, byl by měl tento dosti času, aby rozpůtil Fabianovi tomahavkem lebku, avšak věda, že Cernousov zaleží na tom, aby všichni tři lovci dostali se živi do rukou Indiánův, nepokusil se ani, a v Fabiana usmrtil, nýbrž přilehl k němu potichu od zadu, aby mu odňal zbraň. V tom se Fabian obrátil.

Spatřiv za sebou Indiána, nevykřikl, protože byl výkřikem polekal a prozradil své spolenceky, jimž by potom zpáčená česta byla bývala zamezena. Mlčky vzal Indiána okolo boku nemoha střeliti, protože Indián byl těsně u něho.

Nastal hrozný zápas obou mužův. Oba váleli se chvíli s nestejným úspěchem po skále, drželi se pevně, a boj zůstal nerozhodnutým. V tom spustila Fabianova ručnice, ale žádnému z nich neublížila.

Ránu tu zaslechl lovec v údolí právě v tu chvíli, kdy počali zápasiti.

Fabian, jsa poněkud silněji, přemohl konečně Většinou, jež tiskl vši silou k zemi. Mžkem dobyl z pasu nože, a než Indián mohl tomu zabrániti, vrazil Fabian britký nůž do jeho prsou.

Na nekřestí stalo se to na samém okraji strmé skály.

Pod ním otvírala se hluboká propast a posledním namáháním svých sil chtěl dokončavati Indián strhnutí Fabiana s sebou do ní. Fabian narád se namáhal, aby vyvrval se z křecovitého objekt Indianova — a v okamžik valil se oba po srázném skalisku dolů do údolí, pevně se držíce. Fabian nepustil

ani karabiny. Když dopadli dolů, počítal Fabian, že umrajčel Indián pouští svou kořist z objekt... jiné ho nepočítal.

Obě těla zůstala nepohnutě ležeti, Rozan konečně dosionpil pyramidu, volal zvoa, ale nikdo mu neodpověděl, než ostře skučel víchr.

Hrozná úzkost pojala starého lovce: pozoroval, že tam Fabiana neví, ale alespoň rukou s karabinou.

Boové jala se opět burácti. Hrom rachotil, a ozvěna se strážlivě ozývala. Blesky křižily se bez přestávky, a země se otřásala; k tomu spustil se tak prudký liják, jakoby se bylo veškeré vodstvo černých mračen najednou vyvalilo.

Rozan volal svého syna brzy hlasem hromovým, brzy hlasem tklivým, prohlížeje s velkou pozorností každý kont; i zhroutil se, když viděl kamenou hradbu povalenou a na pyramidě patrné známky hrozného požívání.

Po živém tvoru nebylo nikde ani stopy.

„Schnu se Rozane!“ volal José, kterýž byl zatím také vylezl na skálu.

Rozan neslyšel, ani neviděl. Na protější skále objevil se Smišence jako pekelný duh.

„Pro Báh — což neslyšíš?“ volal José.

A Rozan vskuknuv jakoby ani nevítravě se zatím na své předešlé stanovisko na druhém kraji skály, ne pozoroval, že jest Indián v údolí, kdežto Většinou přísuzoval nečinnost nepřítele nějaké lži, kteréž nemohl pochopiti. Ničméně očekával, že jej může každou chvíli zachvátni koule z neviditelné zbraň.

Rádý bojovník pouště prožil tedy dlouhou, strašlivou chvíli, kteréž použil k tomu, že vzpomněl ještě jednou se vídelou láskou na dvě milé duše, jež byl ve své chatřičce opustil, a svou mladou ženu a na dítě, které spatřilo teprve třetí byl den.

Mocná touha po životě zmocnila se ho znovu; i před šel, kterak by vyvázoucí mohl z nebezpečnosti.

— Dostal se šťastně na výkazné stanovisko, aniž jej zastihla nějaká nehoda; to mu dodávalo odvahy a vzbuzovalo v něm naději, že se mu podaří vyrvat poslední ručnici z nepřátelských rukou a že nebude musiti zaplatiti tuto odvážlivost životem. Ostatně byl život jeho již dán v obět; nemohl jej tedy při tomto podniku zastihnouti nic horšího.

Věděl dobře, že zraky obou lupéčnicků stihají každé jeho potnutí, každé jeho krok, a přemítaje, jak by měl vše vyvésti, dal rukou znamení oběma lupčičím, kteří byli skryti za koženou ohradou; potom jal se ležti na skalnou pyramidu tak opatrně a tiše, že ani nejménšího káňfuku svým krokem neodtlá a nesvalil, aby ho padající kámen neprozradil. Když došel tak vysoko, že hlava jeho přesahovala vrchol skály, naslechl chvíli, ale kolkolet bylo ticho. I dopověl ještě výše a odvažil se podívat přes velice kamen, jež byl obléženým hradbou. Díval se tam právě v tu chvíli, když Fabian spatřil, že José a Rozan zmizeli v jezeru rákosí.

Než Fabian Indiána tam ležoucího zpozoroval, byl by měl tento dosti času, aby rozpůtil Fabianovi tomahavkem lebku, avšak věda, že Cernousov zaleží na tom, aby všichni tři lovci dostali se živi do rukou Indiánův, nepokusil se ani, a v Fabiana usmrtil, nýbrž přilehl k němu potichu od zadu, aby mu odňal zbraň. V tom se Fabian obrátil.

Spatřiv za sebou Indiána, nevykřikl, protože byl výkřikem polekal a prozradil své spolenceky, jimž by potom zpáčená česta byla bývala zamezena. Mlčky vzal Indiána okolo boku nemoha střeliti, protože Indián byl těsně u něho.

Nastal hrozný zápas obou mužův. Oba váleli se chvíli s nestejným úspěchem po skále, drželi se pevně, a boj zůstal nerozhodnutým. V tom spustila Fabianova ručnice, ale žádnému z nich neublížila.

Ránu tu zaslechl lovec v údolí právě v tu chvíli, kdy počali zápasiti.

Fabian, jsa poněkud silněji, přemohl konečně Většinou, jež tiskl vši silou k zemi. Mžkem dobyl z pasu nože, a než Indián mohl tomu zabrániti, vrazil Fabian britký nůž do jeho prsou.

Na nekřestí stalo se to na samém okraji strmé skály.

Pod ním otvírala se hluboká propast a posledním namáháním svých sil chtěl dokončavati Indián strhnutí Fabiana s sebou do ní. Fabian narád se namáhal, aby vyvrval se z křecovitého objekt Indianova — a v okamžik valil se oba po srázném skalisku dolů do údolí, pevně se držíce. Fabian nepustil

ani karabiny. Když dopadli dolů, počítal Fabian, že umrajčel Indián pouští svou kořist z objekt... jiné ho nepočítal.

Obě těla zůstala nepohnutě ležeti, Rozan konečně dosionpil pyramidu, volal zvoa, ale nikdo mu neodpověděl, než ostře skučel víchr.

chvěje se zlostí i bolestí a vída, že katan jeho dítěte uniká pomstě.

„Smišence není zbabělec,“ odpověděl lupéčnick, tváře se opět po indiansku. „Orl směných hor a Posměvák setkají se s ním potřeby a pak se jim stane totéž, co mladému bojovníku z jihu, kolem něhož budou Indiáni prováděti svůj tanec a jehož maso bude huzeno hladovým věkům, aby se nasýtily.“

Rozan svého druhá záhy dohonil. Zenouce se za přehajelým Smišencem, nedbali lovec obtížné cesty po kluzké a kamenné půdě. Smišence zatím dostonpil vrcholův skal a v jejich větvích mlhách zmizel jim s náhlou.

„Oh, kdybych jen měl svou karabínu!“ volal José, dupaje vztekem.

„Oh, kdybych jen měl svou karabínu!“ volal José, dupaje vztekem.

„Naděje mého dítě zmizela!“ lé doval Rozan hlasem se třesením, ale opět se vzpamatovav doždíli: „Ale kdož ví, proč se to děje? Společněme?“

A oba hnali se dále na skaliny, aby se dostali nepřítelům na stopu, kterou však dět úplně zničil; přiválo dolů se hromou byly lovcům v rychlém pochodu velikou překážkou a mimo to nastávala noc. Husté mlhy ukryly lovce v malé chvíli.

V údolí zuřila bouře, jakoby celé peklo na zemi se bylo vyřítlo. Hrom strašlivě burácel, blesk za bleskem se křižoval a osvěcoval celou krajinu přisřeným světlem. Tu spatřili lovci v dále koňskou kostru a obe je lele, kteréž jim byly za dne hradbu proti útokům Indiánův.

Jsouce unavení přílišným namáháním, usedli oba lovci na skalisko. Poznával, že by na zďaf bůh brali se dále i hleděli smutně před sebe a marně se hleděti potěšiti.

Temným okem pohlíželi do hlubokých stráž, kteréž pod nimi se otevíraly, s úžasem nasleouchali divokému řádění rozpoutaných živlů. Poddivně se tžli útrap a bolů, dali se do hořkého pláče.

Když konečně bouře doburácela, vzešli opět a znova jali se hledati po horách zračeného Fabiana; ale nebylo po něm ani nejmenší stopy. Ize zbraně a nemajíce potravu bloudili po skaliskách a po lesích, počínajíce žiti novou část života na poušti, kdy bebranný život, všech prostředků zbavený, nemůže se brátí ani hladu jemu hrozivému, ani ukrutnostem Indiánův, ani drápům divokých a lživých lesních šelem.

Přes to všecko usnuli se oba tito neohlazení mužové, že od pronásledování nepřátel neupustí. Noc již dokonávala, a blízký bílý den přivítal jim nové úspěchy; jítkačka jim předávala nové naděje.

Ihvězda za hvězdu ztrácela se s vysoké klenby nebes, kteréž se po malou vte a více vyjasňovala. Nastával den.

XXIX.

U jezera.

Třeba vrátit se ještě jednou k hospicádě del Venado, již byli jsme opustili při náhlém odehodu Este vanovy výpravě.

Přítušto dne po odchodu četých hostů zavřel v haciendě opět dřívější klid a mír. Stáda se pásla jako jindy na okolních lukách, a pilná čeládka konala obyčejnou práci. V nádvoří haciendy stáli osedlaní koně jinde čekalo několik mezcův s nákladem na výpravě; nebot don Augustin Pena chystal se s dezerou na cestu ku blízkému nápojišti, kdež konval s čeládí čas od času divoké koně.

Než, tentokráte musil se tohoto potěšeni alespoň prozatím oddřiti.

Právě chtěl vsednouti s dezerou na koně, když přivítal jetez z jeho lovečv, oznamuje, že nápojiště vysehlo, a že tudíž je třeba dříve vyhledati jiné nápojiště, ku kterému mohl přiblížiti. Poněvadž hledání mohlo trvati dlouho a býva spojeno s mnohými nepřijemnostmi, nezbývalo než aby honba na čas byla odložena. Otec s dezerou chystal se teprve po osmi dnech podruhé na výpravu k nápojišti nově vyhledanému. Než bylo jim podniknouti cestu mnoh m delší, nebot nové vyhledané nápojiště bylo vzdáleno od haciendy na čtyři dny cesty. Že však v celé krajině nebylo již dávno po Indiánech ani stopy, podnikl Pena cestu neodkladně, domnívaje se, že jim nebude hroziti nebezpečnost žádná.

A vskuknuv nepřítelům se prvného dne něho, co by je bylo znepekovovalo. Touko k večeru, když odjížděli k místu, kde měli přenocoavati, setkali se dvěma jezdecky zvězení poněkud podezřelého.

Pokračování.

Dr. JOSEF ŠIMEČEK Wilber - Neb

Pěstuje ty nejkrásnější a nejvýznamnější druhy holubů, jako bílé španěly, staváky pávky, sováky, krásné exempláře holubů volatých, čejky, holuby anglické, vzácné holuby importované z Čech a jiných zemí Evropy, vesměr vzácné druhy. Sbírka jeho byla na všech výstavách vyčnaménána první cenou.

Čistokrevný stepjak, Buff Cochins, Leghorn, Strážbroskýrům Hamburg Plymouth Rock a j. Věže k nasazení prodává se levně.

Jedlím a vhodné pro farmarstvo, pro celých sedm roků zájmy jeho hájil.

"PRITEL LIDU"

pak nejlepší hospodářský a zábovny časopis v Americe vřadobně známý.

FARM, FIELD AND FIRESIDE

a 20 balíčkůsemem zahradních

Ohl časopis na celý rok 7 balíčků semem za 2.50. Časopis Farm Field and Fireside má 31 stran hospodářských článků a zábovného čtení. Objednajte ho pro vaše blízký a vříditi si ho ovět!

ZÁCPU, nechot k jihu, slabost, závrat, mdloby, nadýmání, okřivost od žaludku, špatně trávené, žlázní bolesti hlavy vyleč!

Severový Živíni Balsam 75ct.

HOSTEC 75ct. 75ct. 75ct.

SEVEROVÝ LÉK PROTIREVMATISMU \$1.00

PRŮJEM 25ct. a 50ct.

SEVEROVÝ LÉK PROTICHOLERE A PRŮJMU 25ct. a 50ct.

Svaly 50ct.

SEVEROVÝM OLEJEM SV. GOTHARDA

HLAVA 25ct.

Severový Prasky proti bolestem hlavy a neuragit.

BOLESTI 25ct.

Severova Hojivá Náplast' 25ct.

CERVY 35ct.

SEVEROVÝ CERVOKAZ 25ct.

Dětem 25ct.

SEVEROVÝ LAXOTON 25ct.

ZVLÁŠTNÍ LÉKY PŘIPRAVIM ZA \$3.00, POSLETT-LI POPIS SEMOČL.

W. F. SEVERA CEDAR RAPIDS, IOWA.

16 TO 1

UNDER THE GOLD STANDARD MEANS...

16 Patches to 1 Pair of Pants

SUBSCRIBE FOR THE TWO SILVER CHAMPIONS

The gold standard means low prices, low wages, hard times. The bimetallic standard means good prices, good wages, permanent prosperity for the producing classes.

The Farm, Field and Fireside,

A 32 to 40 Page Weekly Farm and Family Paper. Price, \$1.00 a Year. While not neglecting its superb Agricultural, Horticultural, Live Stock and Family Departments, etc., has at the same time, for many years, upheld the standard of the people against trusts and monopolies, more especially against that most important of all monopolies, the single gold standard. All who read it agree that it is the best paper of its class on earth.

A GREAT COMBINATION OFFER

We will send the above great journal in connection with

PRITEL LIDU

both one year, postpaid, at the extremely low price of \$1.00 in advance, and will give to each subscriber to this combination offer who pays ten cents additional for postage and packing.

TWENTY PACKETS OF SEEDS

These seeds are the best in the market. They consist of Corn, Violets and Flower Seeds of your own selection from a list of 20 varieties. The packets are as large as seedmen's mail order packets. Send at once for this offer. Seeds alone at retail prices are worth \$1.00. Call and see us about this offer. They will give you a more complete list of seeds than you can find elsewhere.

CENEK SEMERAD ZAVOD PEKARSKY A LAMUDARSKY V CRETE

Čistokrevná bílá holba, nejlepší v městě vždy k prodeji. Kvalitní černé dřevěné perivo. Všechně cukrovinky a jitrní ovocné křesce na ruce. Čerstvé maso. Upravuje se na jakýkoliv způsob v každém věku. Připraveno k poštomu a posíláno se.

PROKOP BROS. HOSTINEC

Všichni a vždy řízný Kruging. Ještě stále na čepu, znamenitá vlna, kořalky a jemné domovní stěny na ruce. Péče k kvalitě pro zábovho hosta a obsluha vždy vzornou. O lojnou přiznati žatati. **PROKOP BROS.**

Brť & Janouch PRVNI TRIDY Lékárna WILBER NEB

Ná skladě vřadobně žatati do oboru to, ho spáží. Jaké barvy, oleje, štetce, papír na stěny za nejlevnější ceny. Předpřísá lekárským vnuje se zvláště pozornost. Léčba, Dlouhá a Love jakob i vřadobně žatati jsou vždy u nás k dispozici. Užívajte Prityny nejposlednější kapsole proti bolesti hlavy.

PATENTS

Anyone sending a sketch and description may quickly ascertain, free, whether an invention is probably patentable. Communications strictly confidential. Write to us for our free literature. Patents taken through Mann & Co. receive special notice in the SCIENTIFIC AMERICAN. Beautifully illustrated, largest circulation of any scientific journal, weekly, semi-weekly or monthly. Complete copies and HAND BOOKS ON PATENTS sent free of charge. MUNN & CO., 361 Broadway, New York.

Naši jednatelové.

Následovní krajane jsou našimi oprávněnými zástupci a splnomocněni přijímati peníze a jiné obchodní záležitosti pro "Pritele Lidu" vyřizovat:

- Pan John F. Lenger v... Niobrara.
- " Jos. Sucha v... Verdegree.
- " Em. Hubka v... Do Bois.
- " Frank Srb v... Dodge.
- " Frank Cuba v... Schuyler.
- " John Kavan v... Weston.
- " Louis J. Kurlna v... Wahoo.
- " Jos. Olfarda v... Clarkson.
- " Ant. Kaspar v... Prague.
- " W. S. Chmelík v... Crete.
- " Jos. Hrdý v... Germanium.
- " Anton Hlava v... Ravenna.
- " Čeněk Vyskočil v... Milligan.

"DR. MILES,

Through His Nervine Is a Benefactor to Thousands."

A WIDELY known Wisconsin publisher, who resides at Green Bay, writes March 9th, 1903, as follows: "Five years ago I became so nervous that mental work was a torture. I could not rest at night on account of sleeplessness. My attention was called to Dr. Miles' Restorative Nervine and I commenced to use it with the very best effect. Since then I have been a better man in every way and I can never my nervous system any more with always the same good results. My son also takes it for nervousness with fine never failing results. I have recommended it to many and it comes from all who suffer from nerve troubles should try it. It is free from mercury, perfectly harmless, and yet so potent and strengthening. Dr. Miles' Restorative Nervine is a benefactor to thousands." A. C. LEHMAN, Editor and proprietor of THE LANSING JOURNAL. Dr. Miles' Nervine is sold on guarantee. First bottle will benefit or money refunded.

Wanted—An Idea

Who can think of a new idea? They may bring you wealth. Write JOSEF WILBER, Editor of "Pritel Lidu," in English, Washington, D.C., for their \$1.00 paper offer and list of new ideas. Thousands are wanted.

Pan Čeněk Vyskočil v Milligan, jest našim oprávněným jednatelem pro všechny obchodní záležitosti tohoto listu, jako přijímatí předplatění, práci tiskových atd